

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Poslovni broj predmeta: K.V. 05/07

Glavni pretres: 01. septembar 2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Mehe Bajrića

Svedok je 1992. godine bio načelnik Stanice javne bezbjednosti u Tuzli. Postojale su ukupno tri stanice milicije, ali nakon što je na osnovu odluke Prijedsedništva od 19.09.1991. mobilisan celokupni rezervni sastav milicije formirane su nove stanice milicije, tako da ih je bilo ukupno šest i jedna zadužena za regulisanje saobraćaja. U aprilu 1992. doneta je odluka da se u svim mesnim zajednicama formiraju rezervne stanice milicije. Zbog povećanog broja stanica i obima posla formirao je Operativni štab, koji su činili visoko moralni i stručni kadrovi bez obzira na nacionalnost. Ukupno je bilo 17 članova, među kojima je bio i optuženi Ilija Jurišić. OŠ je imao savetodavnu, informacionu i koordinacionu funkciju, tako da njegovi članovi nisu imali ovlašćenja da izdaju naredbe.

Glavni zadatak milicije bio je održavanje javnog reda i mira, kao i da se očuvaju dobri međunacionalni odnosi, koji su u susednim opštinama već bili narušeni. Policija je imala dobru saradnju i koordinaciju sa vojskom, čak je sa vojnom policijom držala zajedničke punktove. Ipak, milicija nije bila tesno povezana sa vojskom i odlika na osnovu koje je JNA trebalo da napusti kasarnu u Tuzli nije mu bila poznata. Bilo je nekih operativnih saznanja, ali to ga je interesovalo samo u tom smislu da policija teba da onemogući incidente.

Dana 15.05.1992. kada je došao na posao stražar iz Okružnog zatvora Tuzla rekao mu da su rezervisti JNA provalili u skladište Teritorijalne odbrane na Kozlovucu i utovaruju oružje. U to vreme TO nije bila formirana, tako da su sva materijalno-tehnička sredstva bila pod kontrolom JNA. Oko 14:00 časova otišao je u kasarnu kod komandanta Dubajića i predložio mu je da se formira zajednička komisija koja bi utvrdila šta se dogodilo i obezbedila lice mesta. Kada se vratio sa tog sastanaka odlučeno je da se spreči otuđenje tog oružja i izlazak iz Tuzle. Kod komandanta je ponovo otišao oko 16:30 časova. Iznenadilo ga je stanje u kasarni. Portirnica je bila prazna i vladala je čudna atmosfera koja ga je plašila. Pitao je komandanta Dubajića kojim pravcem će se vojska povlačiti, ali on o tome nije ništa rekao. Svedok se zadržao kratko i nije saznao ni za satnicu polaska kolone niti za pravac njenog kretanja. Vratio se u svoju kancelariju, gde je i dobio prve informacije o pucnjavi.

U njegovoj kancelariji nalazila se dežurana i tog popodneva na sredstvima veze dežurao je optuženi Ilija Jurišić. Osim njih dvojice, bio je prisutan Budimir Nikolić, takođe jedan od članova OŠ. Oko 18:45 časova dobili su informaciju da je kolona JNA formirana i da se u njoj nalaze Enver Delibegović i Jasmin Imamović jer ih je komandant Dubajić zadržao kao taoce. U kancelariji se nalazio mali televizor preko koga su pratili početak izlaska kolone. Videli su da je prvih 30-ak vozila bezbedno prošlo, zatim su videli jedno milicijsko vozilo a zatim još 10-ak vozila vojske koja mirno prolaze. Utom dobijaju obaveštenje od Ivica Ivkovića da vojska puca na rezervnu stanicu milicije kod benzinske stanice. Bili su iznenađeni jer su očekivali da povlačenje vojske prođe mirno. Javili su se komandiri i sa Brčanske Malte i Slavinovića da vojska puca i tada i na televiziji čuju pucjavu. Tražili su pomoć i pitali šta da rade jer nisu dobili nikakvo naređenje kako da postupe u takvoj situaciji. Ukupno su primili pet poziva, prvo obaveštenje i još četiri molbe za pomoć. Iako se komandiri nisu predstavljali, prepoznao je njihove glasove jer su dugo saradivali. Svestan da se na raskrnci Brčanska

Malta nazal i građani rekao je optuženom Jurišiću da prenese da se *na vatru odgovori vatrom*. Nakon toga je otišao u Prijedsedništvo kako bi se organizovalo smirivanje situacije i za tu priliku je formiran poseban tim. Vatrogasci su pokušali da ugase vatru koja se širila nakon eksplozija. Putem megafona pozivano je da se prekine pucnjava, a putem sredstava informisanja mobilisani su doktori i drugo medicinsko osoblje kako bi se prižila pomoć ranjenima. Tom prilikom poginula su dvojica policajaca, jedan je kasnije podlegao povredama i dvadesetak ljudi je ranjeno, među kojima je bilo i jedno dete.

Predlog odbrane

Odbrana optuženog Jurišića predložila je, s obzirom na sadržinu iskaza danas saslušanog svedoka, ukidanje pritvora i ponudila garancije da optuženi puštanjem na slobodu neće ometati krivični postupak i koje isključuju opasnost od bekstva. Sudsko veće je odbilo predlog odbrane da se optuženom Jurišiću ukine pritvor jer smatra da još uvek postoje razlozi zbog kojih je prihvot određen.

Komentar:

Iako postoje izvesne razlike u iskazu ovog svedoka i odbrane optuženog Ilije Jurišića, kao i u iskazima drugih svedoka koji su imali saznanja o aktivnostima optuženog u maju 1992. godine, te razlike nisu suštinske prirode. Svedok je potvrdio da je optuženi Jurišić bio član Operativnog štaba, koji je formiran kao savetodavno, informativno i koordinacijsko telo. Ipak, optuženi nije bio ovlašćeni sarađivati sa ovlašćenjima izdavanja naredbi svim naoružanim formacijama na teritoriji Tuzle. Optuženi nije izdao niti je mogao izdati naredbu za otvaranje vatre iz svog raspoloživog oružja po središnjem delu kolone JNA, koja se povlačila iz Tuzle i prolazila kroz Skojevsku ulicu i raskrsnicu Brčanska Malta, već je nakon što je dobio obaveštenja da vojska iz kolone puca po objektima, civilima i polici preneo naređenje Mehe Bajrića *na vatru odgovorite vatrom*.